

Edward Szafrowski

Posoborowe prawodawstwo kościelne : 10. Odpowiedzi Komisji : Centralna Komisja Koordynacji Prac Posoborowych oraz Interpretacji Dekretów Posoborowych

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawno-historyczny 12/1-2, 318-322

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

10.

ODPOWIEDZI KOMISYJ

CENTRALNA KOMISJA KOORDYNACJI PRAC POSOBOROWYCH ORAZ
INTERPRETACJI DEKRETÓW SOBOROWYCHCOMISSIO CENTRALIS COORDINANDIS POST CONCILIUM LABORI-
BUS ET CONCILII DECRETIS INTEPRETANDIS

a)

Odpowiedź dotycząca n. 10, § 2 Dekretu „*Perfectae caritatis*”

(AAS 60 (1968) 360)

DUBIUM

I. Utrum locutio latina „*Sacra Synodus declarat nihil obstaré*”, de qua in n. 10, § 2 Decreti Ss. Concilii Oecumenici Vaticani II *Perfectae caritatis*, implicet positivam commendationem eorum quae sequuntur:

an potius manifestet meram possibilitatem pro omnibus Institutis laicalibus initiandi aliquot sodales sacris ordinibus, dictis sub conditionibus.

II. Utrum in citato textu conciliari contineatur explicita agnitio iuris Capitulo Generali cuiusque Instituti proprii cognoscendi de oportunitate utendi facultate de qua supra agitur, an non.

Commissio Centralis coordinandis post Concilium laboribus et Concilii Decretis interpretandis, re mature perpensa in Coetu, die 24 mansis maii 1966 habito, respondendum esse censuit:

WĄTPLIWOŚĆ

I. Czy sformułowanie łacińskie „Święty Sobór wyjaśnia, że nic nie stoi na przeszkodzie”, zamieszczone w n. 10, § 2 Dekretu Powszechnego Soboru Watykańskiego II „*Perfectae caritatis*” zawiera pozytywne zalecenie tego, co później następuje:

czy też raczej wskazuje na zwykłą możliwość stworzoną dla wszystkich Instytutów świeckich, by mogli dopuścić do wyższych święceń niektórych członków, przy zachowaniu wspomnianych tam warunków.

II. Czy w cytowanym tekście soborowym zawiera się lub nie: wyraźne roprzyznanie Kapitulie Generalnej prawa własnego dla każdego Instytutu decydowania o odpowiedniości korzystania z uprawnienia, o którym wyżej mowa.

Centralna Komisja koordynacji prac posoborowych oraz interpretacji Dekretów soborowych — rozważywszy pilnie sprawę na posiedzeniu odbytym w dniu 24 maja 1966 r. zadecydowała, że należy odpowiedzieć:

Ad I^{um} NEGATIVE ad primam partem; AFFIRMATIVE ad secundam seu: illam locutionem dicit tantum simplicem possibilitatem, pro omnibus Institutis laicalibus, initiandi aliquos sodales sacris ordinibus.

Ad II^{um} AFFIRMATIVE ad primam partem; NEGATIVE ad secundam seu: Capitulo Generali cuiusque Instituti ius esse cognoscendi de opportunitate utendi facultate de qua ad secundam partem primi dubii, servatis de iure servandis.

Ssmus Dominus Noster Paulus Pp. VI in Audientia die 10 februarii 1966 infrascripto impertita hanc decisionem ratam habuit et adprobavit.

† Hamletus I. Kard. CICOGNANI
a publicis Ecclesiae negotiis

Co do I: NEGATYWNIE co do pierwszej części; POZYTYWNIE co do drugiej, czyli: owo sformułowanie zawiera tylko zwykłą możliwość — w odniesieniu do wszystkich Instytutów laickich — dopuszczania do wyższych święceń niektórych członków.

Co do II: POZYTYWNIE co do pierwszej części; NEGATYWNIE co do drugiej, czyli: do Kapituły Generalnej każdego Instytutu należy prawo decydowania o odpowiedności korzystania z uprawnień, o którym mowa w drugiej części pierwszej wątpliwości — z zachowaniem przepisów prawa.

Ojciec św. Paweł VI zatwierdził powyższą decyzję na audiencji udzielonej niżej podpisanemu w dniu 10 lutego 1968 r.

Hamlet I. Kard. CICOGNANI
Sekretarz Stanu

b)

Odpowiedź dotycząca n. 38 § 4 Dekretu „Christus Dominus”

(AAS 60 (1968) 361)

Dubium

Utrum potestates legislativa quae, ad normam Decreti Ss. Concilii Oecumenici Vaticani II *Christus Dominus*, n. 38, § 4, intra certos limites tribuitur Conferentiis Episcoporum, delegari possit Commissionibus episcopalibus quae ab ipsis Conferentiis constituuntur.

Commissio Centralis coordinandis post Concilium laboribus et Concilii Decretis interpretandis, re mature perpensa in Coetu, die 24 mensis maii 1966 habito, respondendum censuit: NEGATIVE.

Wątpliwość

Czy władza prawodawcza, przyznana w pewnych granicach Konferencjom Biskupów zgodnie z przepisem Dekretu Powszechnego Soboru Watykańskiego II „*Christus Dominus*”, n. 38 § 4 może być delegowana Komisjom biskupim powołanym przez wspomniane Konferencje.

Centralna Komisja koordynacji prac posoborowych oraz interpretacji Dekretów soborowych — rozważywszy pilnie sprawę na posiedzeniu odbytym w dniu 24 maja 1966 r., zadecydowała, że należy odpowiedzieć: NEGATYWNIE.

Ssmus Dominus Noster Paulus Pp. VI infrascripto impertita hanc decisionem ratam habuit et adprobavit.

† Hamletus Card. CICOGNANI
a publicis Ecclesiae negotiis

Ojciec św. pap. Paweł VI zatwierdził powyższą decyzję na audiencji udzielonej niżej podpisanemu w dniu 10 czerwca 1966 r.

Hamlet I. Kard. CICOGNANI
Sekretarz Stanu

c)

PAPIESKA KOMISJA INTERPRETACJI DEKRETÓW SOBORU
WATYKAŃSKIEGO II

ODPOWIEDZI NA PRZEDSTAWIONE WĄTPLIWOŚCI
RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

Patres Pontificiae Commissionis Decretis Concilli Vaticani II interpretandis, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, respondendum esse censuerunt ut infra ad singula:

Ojcowie Komisji Papieskiej interpretacji Dekretów Soboru Watykańskiego II, po przedstawieniu na plenarnym posiedzeniu następujących wątpliwości, zadecydowali, że na poszczególne należy odpowiedzieć jak poniżej:

I

De Conferentiis Episcopalibus

I

Co do Konferencji Biskupich

(AAS 60 (1968) 361—362)

D. Utrum, post Decretum conciliare *Christus Dominus*, diei 28 octobris 1965, et M. P. *Ecclesiae Sanctae*, diei 6 augusti 1966, quibus de Conferentis Episcopalibus decernitur, adhuc in vigore maneant normae quae de coetibus episcopalibus nationalibus vel territorialibus a Constitutione *Sacrosanctum Concilium*, diei 4 decembris 1963, M. P. *Sacram Liturgiam*, diei 25 ianuarii 1964, et Instructione *Inter oecumenici*, diei 26 septembris 1964, „interim” statuuntur.

R. NEGATIVE.

P. Czy po wydaniu soborowego Dekretu „*Christus Dominus*” z dnia 28 października 1965 r. oraz M. P. „*Ecclesiae Sanctae*” z dnia 6 sierpnia 1966 r., w którym rozstrzyga się o Konferencjach Biskupich — pozostają jeszcze w mocy przepisy, ustanowione „tymczasowo” w odniesieniu do zebrań biskupich krajowych lub terytorialnych w Konstytucji „*Sacrosanctum Concilium*” z dnia 4 grudnia 1963 r., M. P. „*Sacram Liturgiam*” z dnia 25 stycznia 1964 r. i Instrukcji „*Inter oecumenici*” z dnia 26 września 1964 r.

O. NEGATYWNIE.

II

De beneficiis conferendis iis qui caractere episcopali ornantur.

II

Nadawanie beneficjów osobom posiadającym sakrę biskupią.

(AAS 60 (1968) 362)

D. Utrum, ad normam n. 18, § 1 Litterarum Apostolicarum *Ecclesiae Sanctae*, diei 6 augusti 1966, adhuc requiratur licentia Sedis Apostolicae pro collatione beneficii non consistorialis illi qui dignitate episcopali sit auctus, iuxta praxim hucusque vigentem.

R. AFFIRMATIVE: non agitur enim de reservatione de qua in citatis Litteris Apostolicis, n. 18, § 1.

W. Czy, zgodnie z przepisem n. 18, § 1 Pisma Apostolskiego „*Ecclesiae Sanctae*” z dnia 6 sierpnia 1966 r. wymagane jest jeszcze zezwolenie Stolicy Apostolskiej do nadania beneficjum niekonsystorsialnego osobie posiadającej godność biskupią — według praktyki dotychczas obowiązującej.

O. POZYTYWNIEM: nie chodzi bowiem w danym wypadku o zarezerwowanie, o którym mowa w cytowanym Piśmie Apostolskim, n. 18, § 1.

III

De capite VI, 21 Constitutionis dogmaticae de Divina Revelatione „Dei Verbum”

III

Rozdział VI, n. 21 Konstytucji dogmatycznej o Bożym Objawieniu „Dei Verbum”

(AAS 60 (1968) 362)

D. Utrum in verbis „Divinas Scripturas sicut et ipsum Corpus dominicum semper venerata est Ecclesia, cum, maxime in Sacra Liturgia, non desinat ex mensa tam verbi Dei quam Corporis Christi panem vitae sumere atque fidelibus porrigere” Constitutionis dogmaticae de Divina Revelatione *Dei Verbum*, adverbium „sicut” significare valeat eandem esse seu aequalem venerationem Sacrae Scripturae debitam ac venerationem debitam SS. Eucharistiae.

R. Venerationem esse tribuendam tum Sacrae Scripturae, tum Corpori dominico, diverso tamen modo seu ratione, uti eruitur ex Constitutione de

W. Czy w słowach: „Kościół miał zawsze we czci Pisma Boże, *podobnie* jak samo Ciało Pańskie, skoro zwłaszcza w Liturgii św. nie przestaje brać i podawać wiernym chleb żywota tak ze stołu słowa Bożego, jak i Ciała Chrystusowego” Konstytucji Dogmatycznej o Bożym Objawieniu „*Dei Verbum*” przysłówek „podobnie” mógłby oznaczać że taka sama czyli równa jest cześć należna Pismu św. jak i cześć należna Najśw. Eucharystii.

O. Należy oddawać cześć tak Pismu św. jak i Ciału Pańskiemu w różny jednak sposób czyli w różnym sensie, jak to wynika z Konstytucji o św. Liturgii „*Sacrosanctum Concilium*, n. 7;

Sacra Liturgia *Sacrosanctum Concilium*, n. 7; Litteris Encyclicis *Mysterium Fidei*, diei 3 sept. 1965: AAS 57 (1965), p. 764; Instructione S. R. C. diei 25 maii 1967 *Eucharisticum Mysterium*, n. 9; AAS 59 (1967), p. 547.

Summus Dominus Noster Paulus Pp. VI in Audientia die 5 februarii 1968 infrascripto imperita supradictas decisiones ratas habuit, adprobavit et publicari iussit.

P. Card. FELICI, *Praeses*

encykliki „*Mysterium Fidei*” z dnia 3 wrześ. 1965: AAS 57 (1965) 764 i Instrukcji K. O. „*Eucharisticum Mysterium*” n. 9: AAS 59 (1967) 547.

Ojciec św. pap. Paweł zatwierdził, zaaprobował i nakazał opublikować powyższe wyjaśnienia — na audiencji udzielonej niżej podpisanemu w dniu 5 lutego 1968 r.

P. Kard. FELICI, *Przewodniczący*

d)

ODPOWIEDŹ NA PRZEDSTAWIONĄ WĄTPLIWOŚĆ
dotyczącą uprawnień diakonów

RESPONSUM AD PROPOSITUM DUBIUM

(AAS 60 (1968) 363)

Patres Pontificiae Commissionis Decretis Concilii Vaticani II interpretandis, proposito in plenario coetu quod sequitur dubio, respondendum esse censuerunt ut infra:

D. Utrum Diaconus, qui in hoc gradu non maneat sed ad Sacerdotium ascendere velit, ea habeat munera quae recensentur sub n. 29 Constitutionis dogmaticae de Ecclesia *Lumen Gentium*, diei 21 novembris 1964, et sub n. 22 Litterarum Apostolicarum *Sacrum Diaconatus Ordinem*, diei 18 iunii 1967.

R. — AFFIRMATIVE.

Summus Dominus Noster Paulus Pp. VI in Audientia die 26 Martii 1966 infrascripto impertita supradictam decisionem ratam habuit, adprobavit et publicari iussit.

P. Card. FELICI
Praeses

Członkowie Papieskiej Komisji interpretacji Dekretów Soboru Watykańskiego II, po przedstawieniu na posiedzeniu plenarnym zamieszczonej poniżej wątpliwości, zdecydowali, że należy odpowiedzieć jak następuje:

W. Czy diakonowi, który nie zamierza pozostać na stałe diakonem, lecz pragnie przyjąć kapłaństwo, przysługują funkcje, wyliczone w Konstytucji dogmatycznej o Kościele „*Lumen Gentium*”, n. 29 z dnia 21 listopada 1964 r. i w n. 22 Pisma Apostolskiego „*Sacrum Diaconatus ordinem*” z dnia 18 czerwca 1967 r.

O. — POZYTYWNE.

Ojciec św. pap. Paweł VI zatwierdził, zaaprobował i nakazał opublikować powyższą decyzję na audiencji w dniu 26 marca 1968 r. udzielonej niżej podpisanemu.

P. Kard. FELICI
Przewodniczący